

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6C/279/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204759
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8613204759.5

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Anna Frigová, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi H. H., nar. X.XX.XXXX, bytom E. 98X/XX, XXX XX H., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 2 838 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 2 429,44 eura s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 21.9.2012 do zaplatenia v mesačných splátkach po 100 eur počnúc od právoplatnosti rozsudku do budúca vždy do 20. dňa v mesiaci až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 1 329,16 eura na účet jeho právneho zástupcu Tomáš Kušník, s.r.o., č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 621148518 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi trovy konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 20.8.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 2 838 eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 27.9.2012 medzi postupcom 6C/279/2013

-2-

Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi.

Postupca a odporca uzatvorili dňa 9.10.2007 Zmluvu č. 621148518, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s., poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 6 614,83 eura, ktorá pozostávala z istiny

5 343,19 eura, riadneho úroku 619,09 eura, úroku z omeškania vo výške 616,67 eura a ostatného príslušenstva 35,88 eura v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 35,88 eura predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 616,67 eura predstavujúcu úrok z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Podľa Zmluvy postupca poskytol odporcovi úver v sume 4 979,09 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 113,52 eura vždy k 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.9.2010 do 20.9.2012 v počte 25 v celkovej výške 2 838 eur. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 OZ počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne.

Odporca sa písomne k návrhu navrhovateľa nevyjadril.

Oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka písomným podaním zo dňa 23.8.2013 vstúpilo do konania na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že v označenej právnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Netvrdí, že ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008. Vec je potrebné posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z., podľa zákona č. 634/1992 Zb. a podľa Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere. Predmetná zmluva bola uzatvorená dňa 10.10.2007 a definíciu spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľa v tom čase upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý uvádza v § 23a ods. 1, že spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Navrhovateľ v návrhu tvrdí, že právny vzťah založený zmluvou o úvere je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, vec sa má posudzovať podľa Obchodného zákonníka. Názor navrhovateľa je však v tejto otázke mylný a aktuálna judikatúra už bez výnimky posudzuje zmluvu, akou je zmluva v súdnej veci, za zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú je potrebné aplikovať premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka. Citoval z množstva judikatúry týkajúcej sa spotrebiteľských zmlúv uzatvorených pred 1.1.2008. Je potrebné, aby žalobca presne špecifikoval, z čoho pozostáva uplatnená suma, to znamená z ktorých splátok, každá v akej výške a s akou

6C/279/2013

-3-

splatnosťou a špecifikáciou, čo všetko každá dlžná splátka obsahuje. Je totiž vysoko pravdepodobné, že navrhovateľ si v dlžných splátkach uplatňuje aj plnenia z neprijateľných zmluvných pokút a ďalších sankčných mechanizmov, prípadne upomienok a že splátky spotrebiteľa započítal v rozpore s § 566 OZ, avšak vzhľadom na to, že už k 27.9.2012, ako to vyplýva z prílohy čl. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok SLSP, bol žalovaný 1 225 dní (cca 3 roky a 5 mesiacov) v omeškaní, je podľa jeho názoru celý nárok žalobcu premlčaný. Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu vzniesol námietku premlčania, navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Právny zástupca navrhovateľa k vyjadreniu vedľajšieho účastníka uviedol, že odporca uzatvoril s navrhovateľom dohodu o uznaní záväzku, kde v článku 2 písomne uznal dlh a vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. K námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom uviedol, že podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. V konaní má vedľajší účastník oprávnenia na všetky procesné úkony ako účastník. Koná však iba sám za seba. Nemôže teda robiť úkony, ktoré predstavujú dispozíciu s predmetom konania, lebo jeho úlohou je účastníkovi v konaní len pomáhať. Vedľajší účastník nemôže uznať nárok navrhovateľa, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Subjektom, ktorý je oprávnený uplatniť námietku premlčania, je dlžník, resp. jeho právny nástupca. Na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom treba nazerať ako na neúčinne uplatnenú. Má za to, že súd na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom by nemal prihliadať, nakoľko ju uplatnila neoprávnená osoba. Na základe uvedeného navrhol návrhu vyhovieť.

Právny zástupca navrhovateľa pri výsluchu uviedol, že uplatnený nárok nie je premlčaný, nakoľko v návrhu bol uplatnený nárok pozostávajúci z 25-tich neuhradených splátok úveru s príslušenstvom. Návrh bol podaný 20.8.2013, pričom prvá splátka uplatnená v návrhu mala byť splatná dňa 21.9.2010. Jedná sa späťne len o obdobie 3 rokov, pričom splátky sa premlčujú samostatne každá v trojročnej premlčacej dobe. Má za to, že nárok uplatnený navrhovateľom je opodstatnený, nepremlčaný a preto žiada, aby súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a zaviazal odporcu k náhrade trov konania.

Odporca pri výsluchu uviedol, že navrhovateľ mu poskytol úver vo výške 4 979, 08 eura. Tento úver mal splácať v mesačných splátkach po 113,52 eura v počte splátok 59. Nepamätá si, koľko splátok zaplatil, splátky išli cez jeho účet a boli zrážané z jeho mzdy, keďže v tom čase pracoval. Potom sa dostal do finančných problémov a poskytnutý úver už prestal splácať. Pohľadávku navrhovateľa uznal čo do dôvodu a výšky a navrhol, aby ho súd zaviazal splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 100 eur vzhľadom k tomu, že stálu prácu nemá a v súčasnej dobe je práceneschopný. Uviedol, že podpísal aj dohodu o uznaní záväzku dňa 20.2.2013 a pamätá si, že v tom čase bola dlžná suma uvedená vo výške 5 343,19 eura.

Právny zástupca navrhovateľa v záverečnom stanovisku poukázal na to, že odporca sám vo výpovedi na pojednávaní uznal dlh čo do dôvodu a výšky a potvrdil, že predmetný úver mu bol poskytnutý a tento využil.

6C/279/2013

-4-

Rozsudkom č. k. 6C/279/2013-89 zo dňa 16.1.2014 pre uznanie súd zaviazal odporcu zaplatiť žalovanú sumu a nahradiť navrhovateľovi trovy konania, vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník, na základe ktorého Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 7Co/148/2014-128 zo dňa 26.3.2015 zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu, že súd neskúmal, či nárok uplatnený navrhovateľom nie je založený na neprijateľných zmluvných podmienkach a neprijateľných obchodných praktikách dodávateľa.

Súd opätovne vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä Zmluvou o splátkovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, pokusom o zmier a špecifikáciou úveru a zistil tento skutkový stav:

Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0621148518 zo dňa 9.10.2007, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, súd zistil, že predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 4 979,09 eura. Odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach po 113,52 eura k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, počet splátok bol 59. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 20.11.2007 a konečná splatnosť úveru dňa 20.9.2012. Výška úrokovej sadzby bola 11,75 %, RPMN 14,50 %.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE zo dňa 27.9.2012 uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 83 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a navrhovateľom súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa. Postupca zaslal odporcovi oznámenie o postúpení pohľadávky listom zo dňa 16.10.2012.

Z Dohody o uznaní záväzku zo dňa 25.2.2013 súd zistil, že odporca uznal záväzok čo do právneho dôvodu a výšky voči navrhovateľovi.

Z pokusu o zmier zo dňa 16.7.2013 súd zistil, že navrhovateľ vyzval odporcu k zaplateniu dlžnej sumy spolu vo výške 7 123,48 eura najneskôr do 23.7.2013 s upozornením, že v prípade, ak sa tak nestane, bude nútený pristúpiť k uplatneniu predmetnej pohľadávky na príslušnom súde.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že navrhovateľ trvá na podanom návrhu aj na dôvodoch, ktoré boli v ňom uvedené a taktiež na ústnych prednesoch a písomných vyjadreniach, ktoré sú obsahom spisového materiálu. Odporca uznal svoj záväzok písomne aj ústne na pojednávaní ešte v predchádzajúcom konaní a preto navrhuje, aby súd návrhu vyhovel.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na pojednávaní uviedol, že by nemali byť pochybnosti, že sa v danej veci jedná o spotrebiteľský právny vzťah a na predmetný úver sa vzťahuje Zákon o

spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. V predmetnej úverovej zmluve absentuje náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. a/ a z toho dôvodu považuje predmetný úver podľa § 4 ods. 3 za bezúročný a bez poplatkov. Preto podľa neho má navrhovateľ nárok na istinu nepremiovaných splátok, čo predstavuje spolu sumu vo výške 2 485,94 eura. Od tejto sumy však treba odpočítať sumu 56,50 eura, ktorá bola 6C/279/2013

-5-

odporcom zaplatená dňa 28.9.2010. Navrhol, aby súd priznal navrhovateľovi sumu 2 429,44 eura. V prípade, že súd zaviaže odporcu na úhradu tejto sumy, navrhol, aby súd zviazal odporcu splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur tak, ako bol zviazaný v prvom rozsudku tunajšieho súdu. Trovy konania priznať nežiadal.

Z návrhu súd zistil, že navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.9.2010 do 20.9.2012 v počte 25 a celkovej výške 2 838 eur. Sumu 35,88 eura predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 616,67 eura predstavujúcu úrok z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje.

Zo špecifikácie žalovanej sumy zo strany navrhovateľa súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa postúpil na navrhovateľa pohľadávku v celkovej výške 6 614,83 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 5 343,19 eura, z riadneho úroku vo výške 619,09 eura, z úroku z omeškania vo výške 616,67 eura a z ostatného príslušenstva vo výške 35,88 eura. Z prehľadu platieb odporcu vyplýva, že odporca z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 2 549,65 eura.

Súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Právny predchodca navrhovateľa je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Odporca je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto zmluvou spotrebiteľskou.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1996 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“). Tento právny predpis v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b) tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 ZoSÚ, je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

6C/279/2013

-6-

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20020401>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Vstupom Slovenskej republiky do Európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zák. č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

6C/279/2013

-7-

Podľa § 53 ods. 5 a 11 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrými mravom.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že predchodca navrhovateľa dňa 9.10.2007 poskytol odporcovi úver vo výške 4 979,09 eura. Odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 113,52 eura. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 20.11.2007 a konečná splatnosť úveru dňa 20.9.2012. Výška úrokovej sadzby bola 11,75 %, RPMN 14,50 %. Z platobnej histórie na

6C/279/2013

-8-

úverovom účte odporcu bolo preukázané, že odporca uhradil sumu v celkovej výške 2 549,65 eura. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil voči odporcovi splátky úveru splatné od 20.9.2010 do 20.9.2012 v počte 25 v celkovej výške 2 838 eur. Súd preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je sčasti dôvodný len v rozsahu uplatnenej istiny a úrokov z omeškania z istiny.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí totiž okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 4 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle citovaného § 4 ods. 2 písm. a) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Vychádzajúc z obsahu zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 9.10.2007 súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej zmluve toto rozlíšenie absentuje, nakoľko zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch

ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, navrhovateľovi nebolo možné priznať úroky z úveru a poplatky, pretože neboli platne dojednané v písomnej forme. Je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve. V bode 1. zmluvy je len jedna suma mesačnej splátky. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje

neboli v zmluve o poskytnutí úveru uzatvorenej s odporcom riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov.

Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu o splátkovom úvere č. 621148518, z ktorej si navrhovateľ uplatňuje žalovaný nárok, považovať podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov. Preto ani platby odporcu nemali byť započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t. j. tej sumy, ktorú navrhovateľ odporcovi reálne poskytol. Vzhľadom na to, že odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 4 979,09 eura a odporca zaplatil z poskytnutého úveru sumu 2 549,65 eura, súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi zvyšnú sumu vo výške 2 429,44

6C/279/2013

-9-

eura a v prevyšujúcej časti návrh zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročniti určí.

Súd povolil odporcovi splácať navrhovateľovi dlžnú sumu po 100 eur mesačne, pri povolení splátok súd vzal do úvahy skutočnosť, že odporca uznal svoj záväzok v plnej výške, je v zlej finančnej situácii, nemá stálu prácu a v súčasnej dobe je práceneschopný. Súd je ďalej toho názoru, že povolenie splátok v danom prípade nemôže vážne zasiahnuť do hospodárskych pomerov navrhovateľa.

Podľa § 369 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pretože žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, súd žalobcovi priznal v zmysle citovaných zákonných ustanovení aj požadovaný 8,75 % úrok z omeškania ročne od 21.9.2012 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania medzi navrhovateľom a odporcom súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľ mal vo veci úspech vo výške 2 429,44 eura a odporca vo výške 408,56 eura, teda miera úspechu navrhovateľa činí 71,20 % ($2\,429,44 - 408,56 = 2\,020,88$; $2\,020,88 : 2\,838 = 0,7120 \times 100 = 71,20$ %). Súd priznal navrhovateľovi trovy konania v sume 1 866,80 eura, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku v sume 170 eur a trov právneho zastúpenia v sume 1 696,80 eura za 8 úkonov právnej pomoci po 111,21 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie zo dňa 27.9.2013, účasť na pojednávaní dňa 16.1.2014, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 21.6.2014, účasť na pojednávaní dňa 8.10.2015, vyjadrenie zo dňa 28.1.2016, účasť na pojednávaní dňa 23.2.2016 + 20 % DPH - 177,94 eura = 1 067,62 eura (odmena spolu vrátane 20 % DPH), hotové výdavky podľa § 15 a nasl. vyhl. č. 655/2004 Z.z. a podľa časti II., III. zmluvy režijný paušál

6C/279/2013

-10-

3 x 7,81 eura, 2 x 8,04 eura, 1 x 8,39 eura, 2 x 8,58 eura + 20 %DPH - 13,01 eura, spolu 78,07 eura, cestovné náhrady: podľa zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov pri použití osobného motorového vozidla AUDI A6, KE 684IN: 1/ základná náhrada za cestu 3 x Košice - Svidník a späť na pojednávanie dňa 16.1.2014, 8.10.2015 a 23.2.2016, 0,183 eura/km, tj. 540 km x 0,183 eura/km = 98,82 eura, 2/ náhrada za spotrebované pohonné hmoty, priemerná spotreba 5,0 l/100 km, spolu 540 km x 5,00 l/100 km, t. j. spotrebovaných 27 x 1,00 eura/l = 27 eur, spolu 125,82 eura + 20 % DPH - 25,16 eura, cestovné spolu 150,98 eura, náhrada za stratu času cestou Košice - Svidník a späť na pojednávanie dňa 16.1.2014, t. j. 1 x 8 začatých polhodín, t. j. 8 x 13,40 eura = 107,20 eura, náhrada za stratu času cestou Košice - Svidník a späť na pojednávanie dňa 8.10.2015, t. j. 1 x 8 začatých polhodín, t. j. 8 x 13,98 eura = 111,84 eura, náhrada za stratu času cestou Košice - Svidník a späť na pojednávanie dňa 23.2.2016, t. j. 1 x 8 začatých polhodín, t. j. 8 x 14,30 eura = 114,40 eura + 20 % DPH = 66,69 eura, náhrada za stratu času spolu 400,13 eura, hotové výdavky spolu 629,18 eura, trovy právneho zastúpenia spolu 1 696,80 eura, trovy konania spolu 1 866,80 eura. Vzhľadom na 71,20 % mieru úspechu navrhovateľa tieto trovy predstavujú sumu 1 329,16 eura. Súd teda zaviazal odporcu na zaplatenie trov konania navrhovateľovi vo výške 1 329,16 eura.

Povinnosť odporcu prisúdené trovy konania zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľovi vyplýva z ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, 6C/279/2013

-11-

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne

poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).